

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 504/2016
02.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Д., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Д., адвоката Р.Н., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 184/15 од 07.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1281/15 од 21.12.2015. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Д., адвоката Р.Н., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 184/15 од 07.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1281/15 од 21.12.2015. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 184/15 од 07.07.2015. године, окривљени И.Д. је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 18.03.2015. до 07.07.2015. године. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 22.230,00 динара и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Према окривљеном И.Д. изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године. Према окривљеном И.Д. изречена је и мера безбедности одузимања предмета ближе означених у изреци пресуде. На основу чл. 91. и 92. КЗ од окривљеног И.Д. одузета је имовинска корист и то 70 евра у апоенима таксативно набројаним у потврди о привремено одузетим предметима Ст. 78/15 ПС Чукарица од 19.03.2015. године и 8.400,00 динара наведених у истој потврди.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1281/15 од 21.12.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног И.Д. и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Београду К 184/15 од 07.07.2015. године је потврђена.

Против наведених пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног И.Д., адвокат Р.Н., због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснива на доказу на коме се по закону не може засновати, те у том смислу као незаконит доказ означава потврду о уласку у стан и друге просторије са записником о претресању стана МУП РС ПУ за град Београд, ПС Чукарица од 18.03.2015. године, наводећи да тај доказ није прибављен у складу са чланом 158. став 1. тачка 1) ЗКП, јер приликом претресања предметног стана без наредбе суда, од стране овлашћених службених лица полиције, окривљени није био упозорен да се ради о мери која се не може предузети против његове воље, а што је био претходни услов да би се претрес стана могао обавити без наредбе суда, већ је окривљени само дао прећутни пристанак који се састојао у његовом непротивљењу претресању стана.

Врховни касациони суд најпре налази да из потврде о уласку у стан и друге просторије, као и записника о претресању стана и других простоја МУП РС ПУ за град Београд, ПС Чукарица од 18.03.2015. године, произилази да је овлашћено службено лице у присуству једног сведока без наредбе суда, а уз сагласност држаоца стана и других просторија у смислу члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, ушло у стан И.Д. у улици ... у Б. и извршило претрес дневне собе, спаваће собе и кухиње, којом приликом су одузети предмети ближе наведени у записнику о претресању стана. Држалац стана – окривљени И.Д. је након што је у смислу члана 158. став 2. ЗКП обавештен о праву да може да истакне примедбе на улазак у стан и претресање стана, наведену потврду и записник без примедби потписао. Овлашћено службено лице које је сачинило наведену потврду о уласку у стан и друге просторије С.С. је током поступка испитан као сведок и у свом исказу је навео да је критичном приликом окривљени И.Д. њега и његовог колегу Д.Ј. одвео до предметног стана претходно им рекавши да у том стану има електронску вагицу и још хероина, те да им је дао сагласност да изврше претрес без наредбе суда, при чему им је указао где се налази електронска вагица и још две ПВЦ кесице једна са хероином, друга са смешом, а које ствари су од окривљеног уз потврду одузете, коју потврду је окривљени потписао без примедбе.

Из свега наведеног, по оцени овог суда, јасно произилази да је улазак у стан окривљеног И.Д. и претрес истог извршен уз његову сагласност као држаоца стана без наредбе суда, односно да су потврда о уласку у стан и друге просторије, као и записник о претресању стана и других просторија окривљеног И.Д. у улици ... у Б. МУП РС ПУ за град Београд ПС Чукарица од 18.03.2015. године, сачињени у складу са чланом 158. ЗКП. Ово с тога што је окривљени И.Д. наведену потврду и записник потписао без примедби, а овлашћено службено лице које је сачинило потврду о уласку у стан и друге просторије је током поступка, када је испитано као сведок, изјавило да их је критичном приликом окривљени сам одвео до предметног стана и дао им сагласност да уђу у стан и изврше претрес.

Имајући у виду све наведено, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и да другостепени суд у побијаној пресуди није ценио све жалбене наводе у смислу члана 460. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**